

Interview Volkstuin Complex

Van de makers van Single Camping is er nu Volkstuin Complex: een komedie met een duister randje.

‘Het ontspoord totaál’

‘Voor Marije, onze regisseur, is niks gek,’ zegt acteur Rop Verheijen (*Luizenmoeder, Moltalk*). Zijn medespeler, actrice en zangeres Ricky Koole (*Hij Gelooft In Mij, Sonny Boy*) valt hem meteen bij: ‘Ja, we nemen af en toe bijna onnatuurlijk scherpe bochten in ons spel.’ Ze lachen allebei. Rop en Ricky schitteren samen met Tina de Bruin (*Kees & Co, Klokhuis*) die haar rol deelt met Rian Gerritsen (*De Luizenmoeder, Dokter Deen*) en Daniel Cornelissen (*Showponies, Sophie*) in de nieuwe frisgroene, muzikale komedie *Volkstuin Complex*. Hilarische toestanden en schrijnend menselijk ongemak voeren de boventoon in dit stuk, geregisseerd door Marije Gubbels (*Single Camping*). Want een volkstuincomplex staat garant voor een plek waar emoties worden omgewoeld, vriendschappen gesnoeid en liefdes in de knop gebroken.

Mini-maatschappij

De spil in *Volkstuin Complex* is schrijfster Miranda, gespeeld door Ricky. Een vrouw die ooit beroemd was – ‘In de jaren negentig heb ik echt een boek van betekenis geschreven’ – maar die roem is vervlogen. Tijd voor een nieuw boek. Maar waar moet dat over gaan? Ricky: ‘Miranda wil haar succes graag herhalen. Is ook nodig, want ze is gescheiden en ze heeft geldproblemen. Dus komt ze naar het *Volkstuin Complex*, omdat ze denkt: daar kan ik rustig schrijven. Maar dat valt tegen, ze wordt voortdurend gestoord. Door haar moeder, die elke dag een tuinkabouter meeneemt en door de andere mensen in de volkstuintjes. Ze bedoelen het allemaal goed, maar zo kun je natuurlijk geen boek schrijven. Bovendien speelt mee dat Miranda een *writers’ block* heeft, ze weet niet goed wat haar verhaal is, waar moet ze over schrijven dat nu relevant is?’

Rop: ‘Dat volkstuintencomplex is een mini-maatschappij met allerlei regels, corvee en sociale controle, waar Miranda geen weet van heeft. Dat zorgt voor veel grappige confrontaties. De grootste confrontatie heeft Miranda met zichzelf. Ze raakt in een crisis omdat ze haar rust niet kan vinden en dan gaat het mis.’

Ricky: ‘Meer moeten we er maar niet over zeggen, Rop.’

Rop: ‘Nee, wat er dan gebeurt kunnen we niet verklappen, maar wel dat het totaál ontspoord.’

Kijkdoos

Een schrijfster als centraal personage roept de vraag op of feit en fictie nog wel te scheiden zijn in de voorstelling. Ricky: ‘Dat loopt door elkaar heen, ja. Miranda zegt dan bijvoorbeeld: “Ik ga dit en dit schrijven, ik zie het al voor me...” en dan ontstaat de wereld om haar heen. Het is een mix van wat zij verzint en wat haar overkomt. Maar dat zijn wel vaak elementen waarvan zij denkt: o, dat kan ik goed gebruiken voor mijn boek.’

Rop vult aan: ‘Dat is in de vormgeving heel tof, het wordt als een kijkdoos opgebouwd. Als Miranda beschrijft wat ze voor zich ziet, worden er decorstukken opgereden, komt er muziek bij, allerlei geluiden klinken en andere personages komen op.’

Ricky: ‘Ik denk als het ware hardop en leg dingen uit, ook over de verschillende personages, waardoor het publiek een beter beeld krijgt van diegene.’

Rop: ‘Maar de personages spreken haar ook tegen en geven commentaar. Ik ben bijvoorbeeld Joop en Miranda vindt mij een kwetsbare figuur. Ik stribbel dan tegen: “Ik ben niet oud! Ik takel niet af!” Tegelijkertijd speelt de tuin een rol. Terwijl Miranda zich afvraagt wat haar verhaal is en waar ze nog over mag schrijven, beweegt ze zich door een kleurrijke wereld die helemaal niet bezig is met haar problemen. De natuur groeit en bloeit gewoon door.’

Zingende aubergine

Die bloeiende natuur levert bijvoorbeeld een liedje op met zingende aubergines en bloemkolen. Want *Volkstuin Complex* is niet alleen een vrolijke komedie met een modderig randje, het is ook flink muzikaal. Dat komt door de inbreng van de broers Jan en Keez Groenteman – ja, zo heten ze echt! – die eerder muziek maakten bij o.a. de bekroonde voorstelling *Showponies* van Alex Klaasen en *Selma Ann Louis*. Zij schreven ook dit keer een handvol liedjes en zorgen voor de typische geluiden in de volkstuinten. Ricky: 'Dat kunnen zij fantastisch, al die liedjes hebben een heel eigen genre, maar je herkent ze wel meteen. Er zit een Hazes-achtig lied in, een soort hommage aan Boudewijn de Groot en een parodie op een musicallied. En bij alles denk je: o, wat heerlijk.'

Rop: 'Daarnaast spelen Jan en Keez ook mee in het stuk als pizzabezorger, vogelspotter of deurwaarder.' Ricky: 'En samen met hen, Tina de Bruin/Rian Gerritsen en Daniel Cornelissen zitten we in een comedy-sprookje met een thriller-element. Een wonderlijke, muzikale, grappige en ook bizarre nachtmerrie, een beetje zoals *Alice in Wonderland*.'

Op avontuur

Zowel Rop Verheijen als Ricky Koole juichen het toe dat er nieuw Nederlands komedie-repertoire is geschreven met *Volkstuin Complex*. Toneelschrijver Jibbe Willems, die al een Gouden Krekel en de Taalunie Toneelschrijfprijs won, leverde volgens hen geweldig werk af dat precies past bij de wens van regisseur Marije Gubbels. Zij houdt van groepsdruk en regels waar je tegen moet ageren met een snufje hoogspanning erbij. De stijl is hier en daar grotesk, bijna stripachtig. Ricky: 'Ik hou ontzettend van stukken die ergens over gaan en tegelijkertijd heel grappig zijn. Ook in *Volkstuin Complex* wisselen zwaar en licht elkaar af. En er zit muziek in, dat vind ik als zangeres natuurlijk extra leuk. Wat ik ook te gek vind, is dat deze voorstelling echt iets anders is dan wat je normaal ziet. Het gaat af en toe over het randje, het schuurt. Je gaat met ons echt een beetje op avontuur.' Rop beaamt dat: 'Je raadt nooit hoe het afloopt, dat maakt het leuk en spannend. Maar ik weet zeker dat mensen zullen lachen, dat er lekkere nummers in zitten en dat het einde héél verrassend is. Het is een heerlijke avond uit.'